

ÎNĂLTAREA

Director:
Radu Dragnea

Redacția și Administrația: Str. Avram Iancu 35
Telefoane: Direcțiunea 745; Redacția 746; Administrația 747
În București: Pasajul Victoriei Scara B, etaj II, Tel. 3.3152

ABONAMENTE: Anual 500 Lei; Jo-
urnale an 250 Lei; Trei luni 150 Lei;
Autorități și instituții 1000 Lei anual

A SLUJINEAMUL

de RADU DRAGNEA

Am venit în Sibiu pentru prima oară la începutul anului 1919. N'am putut ajunge cu trei ani de zile mai înainte fiindcă anul care ne purtase brigada noastră de infanterie a 8-a prin Țara Bârsei și pe câmpiile brumate ale Făgărașului, ca la Calbor pe care l-am lăsat în vârful de baionetă, își frânșese aripile la Porumbărești. Retragera generală de aici a tras un greu lăptos de doliu peste marea biruință de arme, ce reputasem pe malul stâng al Oltului, cași peste morții noștri din război, camarazii mei de campanie cu care pleasem din București.

În lupte succesive date înapoi spre țară, până la Clabucetul Argei, unde un război război m'a scos și pe mine din front, dar nu pentru mult timp, cetatea neatinsă a Sibiului mi-a urmărit imaginația cu puterea de vrajă a necunoscutului. Poate pentru că prin ea se lega începuturile mele literare naive de la "Luceafărul", sau fiindcă mama tatei a fost din părțile aceastei cis-carpate, înfrindu-se misterios în cele trei-patru generații de proști dâmboveni după ambii mei părinți.

Am revenit acum ca să facem împreună cu elita tineriei intelectuale ardelenști acest prim ziar de dincoace de munți în Statul național legionar. N'am venit aici să ne pricopsim, nici după glorie lămură. Am venit să servim. Să-mi servesc neamul prin Legiune ca acum un sfert de veac prin armată. Armata și Legiunea zice, în primul număr al ziarului, președintele Centrului studențesc „Petru Maior”.

Sarcină peste puterile noastre. Dar, dat fiind ceasul de față al destinului românesc, n'am putut să nu răspund chemării ca un nevrednic urzită de condeii pe urmele Telegrafului român al lui Șaguna, — a cărui epocă însemnată pentru literatură noastră așteaptă să fie prăguită alături de a scriitorilor din principate, în lupta contra stricătorilor limbii —; ale Tribunei, de undă a roit spre slavă eternă Coghuc, cași ale Glasului strămoșesc al mucenicului în neam Banea.

Educația civică a generației din care fac parte, pe plan intern naționalist-an „emita” — a irendistă, care ne sârșise cu profuziune în primele valori de trăgători, după unire ne apropiă de conducătorii Ardealului. Ei erau naționali, mai naționali de cât cei din vechia țară, cel puțin în ochii noștri. Și astfel m'am pomenit a tras de grupul care a lansat ziarul „Patria” în acest oras — pe urmă membru, pare-mi-se cel mai tânăr, în comitetul de o sută al „Artidului național”.

Pregătindu-mi însă monografia Mihail Kogălniceanu și înțelegând din documentele vremii că obârșia Statului național român este a se căuta în libertatea lui Cuza Vodă;

iar, pe de altă parte, adâncind în toate lucrările cași zi de zi în gazeta ei, doctrina naționalismului integral francez, n'am întârziat prea mult ca să mi se facă vădită rătierea noii orientări a partidului național ardelen în unison cu democrația apuseană și succedaneul ei, liberalismul.

Atât măcinase străvechea solidaritate românească aceste virușuri din afară, încât la câțiva ani doar după unire auzuse fațada bune tradiții ortodoxe și unite, ci prin golurile ei se zăreau poftile câtorva familii de a pune ele stăpânire pe acest colț de țară.

După douzeci de ani putem rosti pe față adevărul că n'am fost o nație în sens totalitar, ci o juxtapunere de clanuri familiale, care și-au disputat între ele, de pe ambele cline ale munților, întâietatea la o guvernare fără legătură nici cu muncitorimea, nici cu elitele firești.

Neavând propriu zis partide ca în țările de unde le-am imitat, noi am avut coaliția ruședenilor în jurul unui sef. Cine n'a avut neamuri ca Mihail Kogălniceanu, acela n'a avut nici partid. Deaceia poporul a botezat partidele după numele capilor de familie politice.

Azi plătim cu toții greșelele din trecut, traiul de huzor al acelor care stau cu sufletul la gură înaintea controlului averilor. Scadența era inevitabilă.

A trebuit să vie Legiunea ca să propage în toate straturile societății noastre adevărul etern, că dacă mai mare pes' însul singuratec stă familia, mai mare peste familie și individ rămâne deapănuri Statul sau națiunea. Căci zace asta în firea lucrurilor.

Patrioții au întregit țara în hotarele etnice, democrații, au vot universal sau plebiscitar, au pierdut-o, naționaliștii sunt chemați ei să restaureze lucrurile publice la locul lor.

Fac parte dintr-o generație literară care, sub specie națională, se înscrie în analele patriei printr-o totală desertiune. Mai nici unul din cei ce o compun nu fusese pe front, aproape toți se lepădau de românism, care nărilor moderniste le mîroșea a lipsă de rafinament, iar nație „lismul rar al câte unui dintre ei era numai literar.

În aceste împrejurări sumbre, câțiva ne-am deschis drum de salvare în ortodoxie. După noi a venit la Gândirea și Nae Ionescu, care însă ne-a depășit pe toți, spre triumful spiritualității în cultura românească. E singura rază de lumină în această epocă opacă. Restabilirea acestei valori primordiale a mers paralel cu nașterea fenomenului legionar.

Când, în congresul general stu-

dențesc din 1935, un vorbitor aducea vestea că l-a autorizat Căpitanul să declare: „mişcarea noastră (legionară) este expresia politică a ortodoxiei”, era mărturie că renașterea visată de noi se săvârșise. Asta cu toate că bătrânii intelectuali ne întâmpinasă cu zeflemeana junimistă „ce noi”.

dealtfel ca și parte din tinerii poeți și filosofi dela Gândirea, care, puindu-se simandios în întemporal, nu catădeseau să coboare în veac, să ia colorarea pământului și la momentul istoric, ca toți muritorii de rând.

Între democrație și o intelectualitate deșertătoare, Legiunea apare minunea neamului. Suntem încă orbiți de falsele glorie politice, literare, academice, ale zilei de ieri, pentru a judeca la dreapta ei valoarea acțiunii legionare. Dăsu peste capul generației precedente falimentară pe toată linia.

Dar va veni o vreme când ne vor cădea solzii de pe ochi și vom vedea atunci cum copiii aceștia disprețuiți dela înălțimea luxului vor lua ei în cadrele istoriei locul pe care și l-au pregătit gătătorii legionarilor. Iar de ei, gătătorii, viitorimea va vorbi ca de extremur, ciumă și holeră. Am numit pe miniștrii guvernelor asatine și comiteții frontului zis în derădere indeo-masonici al renașterii naționale, ori al partidului zis, deasemeni, al națiunii. Între ei, toți, și legionarii nu poate fi nici-un fel de colaborare, niciodată.

O lume moare iremediabil, cu toate aparențele de viață fiindcă o întârziști în carne și oase mișcându-se și ea de ici până acolo ca și lumea care i-a luat locul.

Nu se dă însă bătău. Câtă vreme mai dănuște printre noi trebuie să-i găsim și ei locul de încadrare în România legionară.

Să găsim în pragul acestui an nou un program la care să convenim cu toții, dar sincer: nu din bașca, iar din inimă nu. Un program care să topiască diavensiunile interne, amintirile apartinențelor de club ori ranchiunele după căderea din pozițiile vechi.

Acest numitor comun l-a formulat cineva, nu de mult, adresându-se legionarilor.

Comandantul Legiunii, Horia Sima, a cerut:

— Salvarea țării.

Nu e numai pentru legionarii, acoperă orice conștiință care se vrea cu răspundere de țară.

Întâlnind deunăzi un fost ministru al justiției îmi spunea că generalul Antonescu, conducătorul Statului, i-a rezumat oșăgește opera sa, zicând:

— Am salvat Statul.

Juristul nostru nesatisfăcut a ripostat că la bără: — Trebuie salvat dreptul. Iată de ce ne arde nouă acum, — să salvăm dreptul. Deci conceptual abstract, iar nu realitatea palpabilă.

E tocmai întâmplarea unui mare ziarist francez care, în timpul războiului mondial, observând că lucrurile nu merg toamă bine în țara lui, i-a cerut președintelui republicii să suprimă libertățile. Înaltul magistrat al democrației răspundându-i că pune legea mai presus de patrie, seful mișcării naționaliste, Maurras, căci el era ziaristul, și-a îngăduit să-i aducă aminte că la Romani Statul se așeza deasupra legii în vreme când trebuia salvat dela — înjerie.

Iată porunca anului 1941:

— Mântuirea Patriei!

Ce nu pricep unii

de Axente Sever Popovici

Prieteni noștri de acum câțiva ani, și pe care eu încă îi mai revăd aproape cu aceiași vechi bucurie, ni-se arată în ultima vreme foarte îngrijorați de starea regimului nostru legionar. Te lași aproape în fiecare zi de braț, cu același gesturi obișnuite, dar poate ceva mai perfide, și îți spun că lucrurile nu merg toamă bine. Întui, pentru că noi legionarii n'aveam o doctrină clară și apoi, pentru că acum când avem toate posibilitățile formale, nu sriem bine.

Ce înseamnă asta, însă, că noi n'aveam o doctrină clară? Că nu știm în mare ce trebuie să facem? Că nu avem principii și concepte fundamentale din care actele noastre esențiale își trag calitatea? Sau, numai că nu credem în ceva precis? Asta, cred eu, că nu o pot spune nici adversarii noștri cei mai neserioși. Pentru că toată lumea știe că noi am învățat dela Căpitanul nostru să cre-

dem în Dumnezeu, să credem și să ne iubim integral nația, să luptăm și, dacă trebuie, să murim pentru ea, să muncim cinstit, să fim cinstiti, să ne iubim aproapele, să-l ajutăm când este eșuat în nenorocire, să ne rușineze eșuat în nenorocire, să ne rugăm, să știm saleri și să mergem la moarte pentru Christos. Și asta e o întregă concepție de viață, o întregă metodă și un atît de nobil exercițiu național. Adică, ca să vorbim în termeni prietenilor noștri, o doctrină perfect clară, și construită pe esența noastră românească raportată la fondul general creștin.

Dar poate că ei vreau ceva mai mult. Asa cum au învățat dela deșteptii lor profesori raționaliști și, mai rar, dela Iacobini. O schemă formată numai din concepte închise și bine pusă la punct în toate amănuniile ei. Un sistem inert. Și în cazul acesta,

(Continuare în pag. 3)

GÂNDURI ȘI FAPTE CULTURALE

Simplă meditație

De atâtea ori Crăciunul se termină deodată cu asfințitul dinfară a sărbătorii. În anul acesta a răscăpat și o durere ardeleană pe lângă Vestirea cea minunată. Dar e și altă latură. Nici nu erodam să fie atâtă tristețe în bucuria umană a Crăciunului, mai departe de veselia aspectului spectacular, mai înăuntrul frumusețelor datini și într-o adâncă reculegere lângă pomul verde cu multele-i scilipiri.

O meditație din amurgul Crăciunului te înalță într-o melancolie grandioasă, acolo unde ingerii ca niște miniștri albi surpă păcatele în cântecul lor de mărta, le surpă, dar îți relevează pe câte păcate de alabastru și-al ridicat fruntea. Acolo lângă cântecul de pace și de seară, îți descoperi întunecul și te tulbură hotărârea lui Dumnezeu de a se coborî în strășnoarea trupului.

În seara de Crăciun pe marginea înaltei bucurii simți cum Dumnezeu a venit să se chinulască în trup. Procesul Crăciunului e dramatic, nu fundalul, care e presărat cu stele și înfățișat de oheruvimi. Nu e esențială tragedia nici chiar acolo fără pereche prigoană ucigașă a lui Irod. Te doare însă păcatul pentru care a voit să se strătmeculeze ologologic Dumnezeu în condiția umană.

Noi n'am avut un cult deosebit pentru umanitatea lui Christos. Am fost mai mult lângă Învierea Lui. În Rusia mai ales. Învierea era totul. Toți geunohii o slăveau înfrigurată de eliberare: Christos aproape ne înlocuiește în mântuire.

Spaniolii au simțit puternic și teroarea umană a lui Christos. Nici în pictură ei n'au făcut un extras omone, ci o realitate patetică întâmplată istoric. Mai mult, au apropiat pe Christos de pământul lor, ca să dea și sens spaniol, cumpănat de real și imediat, umanității cu față Universală a lui Iesus. Poate de aceea e atâtă absolut în Spania. Chiar și Don Quijote dela Mancha, Cavalerul efortărilor pure, e ca o „umbră bufonă a lui Dumnezeu”, cum îi spune atât de ciudat André Suarés. Unamuno, parca, a strigat odată că e prea „negru, pământ, acest Christos Spaniol”. Iar Sfânta Teresa de Spania vrea să vadă și „culoarea ochilor”. Umanității lui Christos. E interesant că Spania nici nu are o istorie așa cum se face în Germania. E cel mai înflăcărat popor pașin, pentru a învâta neamurile rămase „razas arretras”. Și Christofor Columb e un purtător de Christos diabolic de înverșunată valuri. Și aici unde, în vremea din urmă, n'a răscăpat războiul o mai adâncă problematică creștină. Se aprind cu nervozitate și pasiune onoare lui Christos. Și fiindcă aici se făcea atunci istorie mistică, istorie în care Regele ofensea era Christos, Ionel Moța nu putea să rămână în țară. Oci el se simțea contemporan cu agonia lui Christos, mărta atunci în Spania și tocmai prin lovirea în dureroasă Umanitate.

Poate de aceea au fost nimicele cu atâtă furie picturile care-l înfățișau prezenta asemănătoare nouă printre noi. În teribila prigoană din Mexic salutul creștinilor era Christos Rex, Christos regnat. Leon Degrelle își spune mișcările rexiom. Să fie mai vie și mai umană prezența lui Christos în toate măsurile noastre. Căci de aceea și-a ales Întruparea ca formă de mântuire a noastră. În seara de Crăciun ai putea scrie o Oceanografie a iubirii și triestiei, fiindcă trebuie să fii Nebun de iubire ca să îndrești a te coborî în trup și te prinde o nesfârșită co-tristețe pentru că s'a asemănat cu noi, Iesus Christos.

Coriolan Ghetie

Arta și viața legionară

În Iulie 1940, d. Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare a fost timp de 4 zile ministru al Cultelor și Artilor. Cu ocazia instalării sale la minister a rostit o sobră dar substanțială cuvântare, în care a precizat concepția sa despre religie și artă și în-cadrarea lor în viața statului. Cuvântarea aceasta n'a fost comentată de nimeni, deși ea cuprindea un punct de vedere remarcabil și original în ceea ce privește creațiunea artistică în gândirea unui legionar. Desigur, în prejurările politice cunoscute au făcut ca această cuvântare să nu-și poată avea ecoul și să-și primească valoarea pe care o merita. După 4 zile, d. Horia Sima a părăsit un guvern cu care nu putea să aibă nimic comun, redevenind iarăși elementul subversiv de mai înainte, pentru statul putred de ieri. Despre d-sa nu se mai putea scrie oricând, iar atitudinile sale nu mai puteau fi comentate. Astăzi însă, când lucrurile s'au schimbat, este util și oportun să readucem în discuție concepția despre artă expusă de d. Horia Sima în cuvântarea sa pomenită mai sus.

Păreră simplistă a celor care gândesc după clișeele comune de propagandă, prezintă arta în concepția legionară ca o activitate dirijată de stat. Poți scrie și crea ceea ce și pe permise sau și pe cere la comandă. Artă e o tematică iar nu liberă, — iată ceea ce cred cei care apără libertatea împotriva imixtiunii politicii în creațiunea artistică.

Impotrivă acestor așteptări de circulație comună, d. Horia Sima a proclamat tocmai principiul libertății artistice. Artă — a spus d-sa în esență — trebuie să fie liberă și nimeni să nu se amestece din afară, în producerea ei. Singura condiție,

dar care însă nu vîntoarnă cu nimic principiul enunțat, este ca arta să fie făcută numai de Români. Doci libertate totală de creație, dar numai pentru Români. Nu pot să scrie în românește decât Românii. Străinii să scrie pentru ei și în limba lor. Artă fiind patrimoniul organic al vieții unui popor, nu poate fi făcută decât de cei care simt în ei legea naționalității. Nu se poate admite ca străinii dela noi — în special evreii — să facă artă în românește pentru publicul român și care să fie considerată ca artă românească.

Concepția aceasta a artei, deschide perspective interesante și lămuritoare o problemă structurală a statului legionar.

Ea se întemeiază pe realitatea indiscutabilă a fondului național al vieții artistice. Artistul care participă la viața și tradițiile țării sale va crea în mod necesar o artă națională. Fondul lui de inspirație este în bogatele resurse ale rasei. Nu este nevoie să-i fixezi nici teme de lucru nici să-i precizezi opreliști. Naționalitatea lui este cea mai bună normă de orientare. Libertatea lui este o condiție esențială a creației, căci limitarea artei sau dirijarea ei nu are nici un sens, când însăși naționalitatea garantează sensul și direcția artei. Artă este supusă restricțiilor numai în regimurile care nu se întemeiază pe realități organice și unde lipsește un conținut de viață autentic. Iată un regim naționalist, unde formulele vieții sunt organice, deoarece sunt expresia marelui realități a națiunii, arta nu poate fi decât liberă, singura ei limită fiind determinată de caracterul însuși al națiunii.

Artă nu este o funcțiune abstractă ci o expresie a vieții. La fiecare conținut de viață istorică avem o anu-

mită artă. La conținutul de viață legionară, la trăirea legionară, vom avea o artă legionară. Aceasta (artă) program, teme sau dirijare de către Stat. Așa cum o plantă crește într-un anumit sol și climat, arta participă cu necesitate la conținutul vieții unei epoci. Artiști care trăiesc fenomenul legionar — care este însuși fenomenul românesc — vor crea artă legionară, fără ca să li se oare acest lucru sau să li se fixeze vreun program. Creația artistică nu este determinată din exterior ci din interior, prin participarea liberă la viața legionară. Literatura patriotică, goală și artificială, este semnul neparticipării la viață, al neautenticității ei. Dimpotrivă, arta legionară fiind expresia unui fond de viață trăit în toată plenitudinea lui, nu va avea nimic din caracterul hibrid al artei naționaliste de ocazie.

Ca fond de inspirație, nimic nu este mai bogat și mai variat decât viața legionară care este însăși viața națiunii, cu toate problemele ei. Artă ca expresie a naționalității, nu este deloc limitată — cum s'ar crede — deoarece naționalitatea cuprinde toată viața umană cu toate funcțiunile ei. Nu există teme de inspirație mai numeroase decât în vasta dramă a națiunii noastre, în toate întâmplările ei trecute sau recente, în problemele sociale, în lupta generațiilor etc. Cine se plînge de lipsa subiectelor și umblă după imitații străine, înseamnă că nu participă la viața națiunii lui, care este o întregă lume de subiecte și situații, pentru cel mai genial artist.

Cei care se plîng de lipsa libertății în artă în regimul legionar, sunt cei care au trăit numai din imprumuturi străine, din curente artistice importate, din imitații slugarnice a altora. A obliga pe acești oameni să fie autentici, să nu mai plagieze sensibilitatea altora, nu înseamnă a nu mai lăsa artei libertatea, care este o condiție imanentă a existenței ei, ci a arăta artei drumul cel just, adică participarea la viața națiunii. Eliminarea elementelor străine din viața artistică, înseamnă îndepărtarea a ceea ce este fals, hibrid și steril, căci arta lor este lipsită de autenticitate națională. Românii nu se vor putea plînge de lipsa de libertate în artă, deoarece pentru prima oară în istoria noastră, într'un cadru de viață autentică națională creată de Legiune, își vor putea exprima originalitatea și geniul lor propriu.

Bucur Tincu

B L O C

CALENDARELE LEGIUNII.

„Ajutorul Legionar” a luat inițiativa de a tipări o serie de calendare pe anul 1941. Măsura aceasta este ca atât mai bine venită, cu cât venitul ce rezultă din vânzarea exemplarelor va fi întrebuințat pentru ajutorarea refugiaților și a celor lipsiți de mijloace de existență.

Dar, calendarele editate de Legiune aduc ceva cu totul nou în calemă ristică românească: cuprind fapte și întâmplări de seamă din trecutul de abuciumși de jertfă al Mișcării Legionare. Din punct de vedere tehnic ele se înfățișează într-o haină curată și sărbătorească, plăcând tuturor.

Inițiativa tipării de către „Ajutorul Legionar” a calendarelor pe 1941 a stârnit în public un viu interes. În așa grad de mare, încât primul stoc de exemplare s'a epuizat în decurs de numai câteva zile. Ca urmare o nouă ediție se află sub tipar și ea va cunoaște desigur un succes asemănător. D. J.

ARD LUMINILE 'N VITOL.

La Timișoara a apărut Romanul „Arđ luminile 'n Vitol”, scris de Ilie Jenea, unul dintre cei mai înzestrați scriitori ai Banatului de azi-lăzi. Proza lui Ilie Jenea se deosebește structural de cea de până acum Romanul nu utilizează conflicte dramatice pentru a deslășui conflicte dramatice. Tehnica autorului e cu totul nouă și ea lînde să revoluționeze structural genul romanului.

Ceeace ne-a mirat, e faptul că lucrarea aceasta, cu infinite resurse de

inspirație și cu un stil de o valoare deosebită, nu s'a bucurat de succesul de presă, pe căre-l merita cu prisosință.

Indiferent de chipul cum a fost primită de public și de presă, cartea lui Ilie Jenea e menită să stărnească totuși un viu interes, când i-se va găsi criticul care s'o înfălească și, nu trebuie să mire pe nimeni, va face epocă în literatura românească.

Promitem să revenim asupra ei, cu un comentariu critic mai amănunțit. D. J.

AL DIMA. AFINITĂȚI ELEC-TIVE: TITU MAIORESCU ȘI GOETHE

O broșură pe care am citit-o cursiv, așa cum nu prea am fost obișnuiți de alte lucrări în genul acesta destul de ingrat. D-I Dima are o putere de a înșenina stilul și problemele oricât de abuciumate ar fi în ele.

A vorbi despre două structuri nu e tocmai ușor. Repet, structuri, nu accidente de asemănare literară, de întâmplătoare analogii, pe cari le poți conlege chiar atunci când fugi prin pe deasupra cărților.

D-I Dima a intrat în structurile lui Titu Maiorescu și Goethe. Și acolo, a văsat apropierea.

Pentru a vedea îți trebuie o înțelegere a structurilor. D-I Dima a înțeles. Și a scris frumos și senin. E ceva aristocratic în scrisul său. Și seriozitate în muncă. A avut — îl cunosc mai ales dintr-o muncă monografică — o cindăată ironie pentru superficiali. O ironie îndurerată. În broșura Domnii Sale parțideia la două structuri. Și cred că e suficient spus.

REVISTE

„INSEMNARI SOCIOLOGICE”

Citim în „Insemnări Sociologice”, revista aceasta de sobrietate legionară și de serioasă gândire, un articol plin de sens al lui Alexandru Băssarab:

„Un artist legionar își conduce existența filică după cele mai categorice principii de viață creștină. Rugându-se lui Dumnezeu, gândindu-se în permanentă la Capitan și ridicându-se cu sufletul la jertfa martirilor mișcării, el pune placă pe placă la înfățișare plastică a României legionare, așăr-mând cu tăntocplac acele urme ale asidurii de ură și de mișelie ce-au imprimat-o. Artistul legionar nu e preocupat să redea frumusețea naturală, colidă; el se ridică în a construi frumusețea marelui înfăptuirii legionare. Dreptea e cheia de boltă a înfăptuirii sale”.

Nimic nu-ți poate da mai multă putere și mai largă înțelegere decât dragostea. Stil legionar în mărta dragostei creștine.

RECHIZITORIUL unui savant legionar

In sara Buna Voastre profesorul matematician Dan Berbilian are o judecata retrospectiva asupra Romaniei vechi, din care extragem următoarele:

Ar trebui să trimitem la necrușatele rechizitorii ale lui Eminescu și Nae Ionescu. Nu strică însă, pentru nepoții vinovaților pierde-vară dela 48, dela 66, dela 81, și dela toate datele care-alegi, pentru mustrile masonice care astăzi zoresc la tenevurile urazului și de ură și de mișele, să transcriem aici câteva adevăruri reci și-răitoare

1. Nu cunoaștem ordinea materială, laică și precară, ce ni s'a lăsat moștenire, ca țară vârnă de Dumneșul părinților noștri. Capitanul înay nu o cunoștea. Nu de mize și plăcie, prizoniere ale propriei lor traiectorii. El încerca abdicarea dela adevărata prezentă. Sforțarea reacționară de a urca fluvial faptele, spre a înmoda cu un trecut voievodal (ia-prava cea mare a Capitanului) are pentru noi un preț pe care iada și distruge modernizarea a Principatelor cu-l poste peținde.

2. Chiar figura liberală cea mai mesteră: reformatorul Haret, nu ne împune. Despre valoarea lui științifică ou e locu și vorbesc alții. Prin opera lui revoluționară îl socotim însă cel mai nefast om al trecutului apropiat. Cu un fanatism masonic necunoscut până la el, s'a aplicat să ne formozem un corp de învățători quasi-marxiști, admirabili agenți electorali, meritorie anticipație asupra învățătorilor Frontului Popular din Franța.

— Căpi martiri legionari ne-a dat această învățătorie? Unul, sau doi. E aici un trist prilej de luare aminte și de demnitate a operii lui Haret. Buna stare a țărânilor, prin toată asea rețea de bănci populare? Dacă prețul acestui buno stâr, care de altfel nu se prea vede, a fost înjosirea Preotului, subordonarea lui învățătorului, desertarea bisericilor, descreștinarea ărilor, — n'aveam ce face de buna stare dăruită pe temeiul unui zapuș aș de drăcoș.

3. Zidăria poalelor noastre, adevărate afișe electorale în cărămidă, locușii de învățătorii-zarafi ai răposatului Haret și ai succesurii său? Do căle ori sunt așezuite în cursul anului, de câte ori dulcea cântare bisericăscă răsună în cuprinsul lor? Marginalia sufletului acestui popor teolog, cum îl numește clar-văzătorul părinte Imbreanu, sunt chiar marginile Ortodoxiei. Școala deșertată de cuprinsul ei confesional, nu poate fi pentru noi o școală națională.

4. Desamenele Universității noastre, în care știința se administrează cu lingurița, în care profesorii rutinari, caștrați în prealabil de atribuțiile bărbătești ale inteligenței, în cine știe ce Leje din Apusul doctoratului lor, secretăză o învățătură sterilă, — nu ne țin de cald.

ERNST HOCHSMANN

Atelier de încălțăminte

Primește orice comenzi și reparații
SIBIU, str. Avram Iancu Nr. 11

Vizitați

Atelierul de croitorie

pir, dame și domni

A. Böhm

SIBIU
Str. Avram Iancu 11
Etag 1.

Tot aici se primește
2 lucrători
pentru bucoși mari

Trecând frontiera Clujului

Rătăcirile unui călător prin Clujul de azi — Pustiu și mizerie
— Povestirile unui avocat român despre banditismele ungurești.

Inghesit în autobuzul de Turda-Felac, mergând spre frontieră, frământam o lume de gânduri și din ele un întreg sir de întrebări isvoarau nebunește înălmășite. Frontiera între frate și frate?... Și dacă totuși este, cum poate fi? Am trecut și am văzut doar un fel de grilă del demn bășind drumul peste mijlocul unui pod, înălmășind doar o deschișătură mai îngustă prin care trebuia să-ți spui că intri în altă țară.

Altă țară?... Nu mai știu nimic decât de soldatul strălucit dintr-o cameră plină de fum și mizerie, care-mi cerea comoda acele. M'am trudit să-l fac a țărănește răscoală mele peste frontieră.

Am eșuat așară și am privit lung spre orașul din vale. Clujul nostru, care se deslășuira panoramic înaintea mea. Inima s'a prins să s'vâncească năvalnic în pieptul plin de durerea primelor zile de amarnică demnitate și sufletul s'a se tulbure. Am închis ochii să nu mai văd, dar atunci mințile au început a ne ridica, întinzându-se spre a îmbrățișa ceea ce nu mai vedeam...

Dar pierduse, întinerul ochilor închisi a prins să se frământă, scipiri de lumină să se ivescă undeva mai departe și colțul acela drag din "Tara Nășandului", minunat ca din povești, ni-s'a apărut în zare tainic, așa cum mi-ai scris și tu mai ieri:

„Imi amintesc de excursiile pe care le-am făcut pe Valea Budacului în munții patriei noastre. De împerechea isvoarelor repezi, de verdele întunecat al brazilor și de acele minunate nopți când luna strălucia pe cer iar ceturile asoare de prin văi păreau valul unei miresme sfâșiate printre creste și vârfulurile brazilor. Era acolo isvorul Bulbac ce o apă atât de bună, de care nu te-mai să-țurui — și de palajista minunată pe care plănușim noi să deshidem o cabă de muncă și să-i ridicăm o casă modestă în care oii strărni să aiă și ei prilejul de a sta câteva zile la muncă.”

RATACIND PRIN CLUJUL DE AZI

Încet pașii au început să mă coboare pe serpentina unui drum frumos, construit ca muncă și din bu-nu nostru. Pășeam rar, cu grijă căci mă temeam să nu trezesc durerea ori să nu tulbur moartea ce o simțeam domnind peste cetatea unde altădată viața curgea surzătoare.

Primele firme ungurești întâlnite în cale mi-au atras de îndată atenția. Am început să mă uit peste tot, peste cu vie curiozitate, ori căutându-mi cunoștințele vechi.

Lume pușină și vehicule tot așa. Poliștiști unguri înșiși țânșoi la încercușări de străzi, înmănușii în alb ca să impresioneze oamenii simpli, nu trebuiau să se deranjeze prea mult cu mișcările de balet, menite să reglementeze circulația. Fast, numai fast peste tot, dar alături numai pustiu și sădăcie.

M'am simțit prins de brat, strănă cu putere, de un tânăr avocat român. Ne dăm mai la o parte, dar strănura lui nu slăbește. Mi-se părea că li era teamă să nu fiu doar o năluca sau că se prindea cu țărărie cași cum ar vedea în mine, după zile lungi de așteptare grea, solul unor înalte speranțe.

POVESTIRILE UNUI AVOCAT ROMÂN

Întrigurat mi-a povestit de banditismele comise de reprezentanții unei „civilizații și culturi vechi” de umilinate și ofensele la care sunt supuși peste tot zi de zi. Mi-a amintit mustrător și de Casina română care înainte avea doar trei membri ce cotizau și o frecvență regulată. Casina aceasta este acum o insulă binecuvântată, este singurul loc unde inimile românești simt mai în liniște bă-

ta unor oameni ce vor veni... Da, la urmă a făcut și această afirmație: „Credința în dreptate și în biruința ei, trăiește cu putere de nevinov în noi. Ne ștalem și poate uneori ne și îndoi-m, dar nu ne-am lăsat și să ne vom frânge nici în veci!” Și am putut constata că spune adevărul. Sullel românesc, creșle și se întărește în ciuda tuturor încercărilor de înmădare.

Am plecat împreună să rătăcim prin oraș. În piața Corvin mi-a arătat „Luposca” lipsită de genenți străfărâți în bucăți, căci spunea și el călăt: „Valahii au supt destul”. Nu mai aveai de zis nimic.

În vitrine ne întâmpinasă mereu afișele ce preamăreau „vitejia” soldașului maghiar. Era adevărat un înfăntat curajos cu baioneta dela armă înțipită sălbatec în trupul Ardealului sfânt, trup, ce se despică în două pe forma granitelor dela Viena. Nu mai era loc să disprețuștii, liți spunea conștința că trebuie să compătimim; dar și să nu ulfi. — Totuși nu vroiam să mă văd noiului atător asemănătoare slă-

Comunicatul Asociației refugiaților și expulzaților din Ardealul cedat

Comitetul central al asociației refugiaților și expulzaților din Ardealul cedat, publică următorul comunicat:

Asociația aduce la cunoștința Românilor originari din teritoriul cedat să nu se reîntoarcă în Ardeal decât după ce comitetul asociației va aviza în acest sens în baza informațiilor oficiale primite dela autoritatea de stat în drept. Orice trecere temporară efectuată înainte de acest aviz se face pe răspundere proprie. Românii care vor să treacă nu au nici o asigurare din partea statului maghiar în ce privește viața, integritatea corporală și averea lor.

Tot expulzații și refugiații arde-

leni sunt sfătuiți ca deocamdată să nu-și vândă și să nu-și schimbe averea mobilă sau imobilă ce o au în Ardealul cedat.

Toți refugiații și expulzații ardeleni sunt invitați ca până la 10 ianuarie 1941 să trimită o declarație de avere și despre daunele suferite, sub orice formă în persoana și averea lor prin acte de violență și dispoziții arbitrate a autorității maghiare. De asemenea sunt invitați ca să trimită declarații cerute prin comunicatele anterioare.

Sediu central al Asociației este în str. Vasile Boerescu Nr. 13, București.

B. V.

Ce nu pricepe unii

(Urmare din pag. 1-a)

ei au dreptate. Căci toate cărțile noastre legionare și toate viața comandantilor noștri este împotriva schemelor de logică formală. Și împotriva spațiului, care este semnal mortii. Dar asta nu înseamnă însă că noi refuzăm substanțial orice logică. Cătuși de puțin. Mișcarea noastră legionară a mers, ca orice organizație viu, după logica majoră a lucrurilor. Ea a fost în structura faptelor istorice. Și aici este esențialul. Dar prietenii lor mi pricepe asta. Și de acela, ei așteaptă dela noi să venim ca abstracțiuni și să scriem bine.

Act, poziția lor imă pare chiar ridică. Căci n'am înălmășit o mai evdentă incapacitate de a înțelege conținutul istoric al momentului.

Noi suntem acum în stare de revoltă, și ei, prietenii noștri adversari, ne cer numai să scriem bine. Parcă în asta ar consta o revoluție. Mărturisesc că nu-mi vine să-l cred chiar atât de prost. Să nu știe ei, care au învățat în Universitatea adevărate lucruri, că o revoluție în deslășurare

este esențial un lăz de acte și, numai secundar, un mic cod de formule? Sau, să nu știe ei, că aceste acte merg înainte fără să-l întrebe și fără să ceară dela nimeni să scrie frumos? Na cred că prietenii aceștia ai noștri nu știu asta. Dar atunci, ei ne acuză din perversitate... Și asta nu ne interesează decât ca umilință umană și ca elori înuși. Să scrie ei bine — și noi să ne continuăm revoluția noastră legionară!

Alexandru Sever Popovici

Refugiatul

Lucuța Ioan

pantofar din Cluj

primește comenzi și reparații
pianu cu prețuri convenabile
Sibiu, Strada Ocnei No. 19

Toată lumea selectă vizitează

Hotelul Boulevard

SIBIU

Camere elegante, spațioase, apă caldă, calorifer

Prețuri moderate

Cafenea și Restaurant

Inarmarea americană

Părerile recente ale d-lui Raymond Recouly

Ziarul din ultima vreme ne aduce vestea că opinia publică americană privește cu oarecare nerăbdare ritmul înarmării.

Acela știe însă lumea, că din buclăria d-lui Roosevelt, Congresul a votat credite colosale pentru înarmare. Dar mai știe, că tot acolo, rezultatele nu sunt prea evidente. Dece, se poate ușor bănui. Nici nu se poate gândi nimănui la anumite operațiuni necesitate. Ci numai, esențial, la incapacitatea regimului democratic și parlamentar de a se putea înarma în bune condiții. Există aici un obstacol de structură politică foarte greu de trecut.

Statul Unite are și bani, și materii prime, și uzine, și lucrători specializați. Și totuși, progresul este foarte slab. Mai ales în ceea ce privește fabricarea avioanelor. Aici, cifrele stăruind sunt mult sub așteptări.

Cum ar putea înțelegem această întârziere? Într-o măsură, datorită legilor muncitorești, apoi, cerințele exigente ale sindicatelor care pun interesele lor de clasă înaintea intereselor țării. Deaci, decurg o serie de consecințe care încurcă masivitatea regimului. Cele mai însemnate sunt supămăna normal de patruzeci de ore și imposibilitatea unei recrutări de muncitori calificați.

M.

Nouă prețuri maxime pentru articolele de generală necesitate la Sibiu

SIBIU, 2. — Primăria municipiului nostru a dat o nouă ordonanță, privitoare la prețurile maxime de vânzare pentru comerțul cu amănuntul asupra articolelor declarate de generală necesitate, prin deciziunea ministerului economiei naționale, numărul 88.461/839.

Prețurile fixate au intrat în vigoare în ziua de 1 Ianuarie și au caracter de valabilitate până la 31 Ianuarie 1941.

S-au fixat astfel, prețuri maxime la următoarele articole: făină, pâine, carne, pește, lapte, unt, zahăr, sare, albuș, petrol, lemne de foc, desemeni s'au fixat prețurile la restaurante, pe categorii; apoi tariful trăsurilor; tariful autotaxiurilor de piață și tariful la hoteluri.

Comercianții, producătorii și fiecare persoană care se ocupă cu vânzarea articolelor enumerate în ordonanță dată de primărie, sunt obligați să afișeze

ordonanța în localul de vânzare (prăvălii, sticle etc.).

Conform legii pentru înfrângerea și reprimarea speculei ilicite sunt considerați ca infractori aceia cari nu afișează sau etichetează mărfurile care depășesc prețurile maxime: care în calitate de consumatori cu știință vor plăti pentru articolele maximalizate, prețuri mai mari decât cele fixate prin prezenta ordonanță, sau vor face aprovizionări peste cotele normale cu articolele declarate de generală necesitate, pentru trebuințele normale ale familiilor lor.

Infractorii se vor pedepsi cu amendă penală dela 1000—50.000 Lei și cu închisoare dela 1 zi până la 1 an.

— Căutăm corespondenți în toate centrele Ardealului și ale Banatului.

CALENDAR

Vineri, 3 Ianuarie 1941.

Orchestra: Provoră Malaschich; Cabaret: Sfta Genoveva; Protestant: Daniel și Enache; Soarele răsare la 8.11; Soarele apune la 15.56; Zile trecute: 3 Zile rămase 32.

ISTORIE LEGIONARĂ: În zilele de 3 și 4 Ianuarie 1939 în casa Generalului Turcoschi (str. Asachi Nr. 2, Iași), Capitani a ținut prima adunare a șefilor din toată țara.

RADIO

RADIO ROMANIA 1875 m.
RADIO BUCUREȘTI 3045 m.
POSTUL PE UNDE SCURTE 324 m.

Joi 2 Ianuarie 1941

18.00: Ora copiilor: Împai copiilor legionari. Urare de Anul Nou către copii, radiul de la Mădăraș, directorul general al Soc. de Radio-difuziune. Mășina anul seboeste de Kirias. "Brădă nouă răsturnă". Scenariu radiofonic de Anul Nou, de At. Mitric.

18.00: Ora: Marșuri (discuri).
18.45: Serviciul de știri germane.
19.27: Radio-jurnal (III).
20.20: Recital de pian Alexandru Dumitrad.

20.50: Ordine legionară de Ion Turcan.
21.05: Concert simfonic (discuri).
22.00: Radio-jurnal (IV): Sport.
22.25: Muzică ușoară (discuri).
22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană și engleză.

Vineri, 3 Ianuarie 1941

7.00: Ora dimineții: Deschiderea emisiunii. Radio-jurnal. Muzică (discuri). Sfaturi gospodărești. Închiderea emisiunii.

13.15: Ora: Cota apelor Dunării și a barei Sulina: Informații agricole și sportive.

13.30: Concert de prânz — Orchestra Ionel Cristea.

15.30: Serviciul de știri germane.

14.00: Continuarea concertului Orchestrei Ionel Cristea.

14.10: Radio-jurnal (II).

14.30: Continuarea concertului Orchestrei Ionel Cristea.

15.00: Jurnal Cultural.

15.30: Ora: Concert de după amiază.

Orchestra Radio, dir. de Conch. de baso: Uvertură la "Orfeu din Iași" de Offenbach; Cântec de toamnă de Waldteufel; Potpourri din "Văduvea" operă de Lehár.

16.00: Lectoră din poezii legionare.

19.15: Continuarea concertului Orchestrei Radio: Voce: Vasile Alexiu; Arș din Faust: Vale din Faust de Gounod.

Arie din "Balul mascat de Verdi" din "Nunta lui Figaro". Pe o parte.

persoană de Kestelberg: Arie din "Nunta lui Figaro". Uvertură la opera "Nunta lui Figaro" de Mozart.

19.45: Serviciul de știri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.30: Muzică distractivă (discuri).

20.50: "Don Pasquale", operă buffa în 3 acte de Donizetti (discuri). Discația: Don Pasquale: Ernesto Radulescu.

Malatesta: Afro Poli; Ernesto: Tito Schipa; Norina: Adelaida Saraceni; Cărol și Orchestra operii Scala, dir. de Carlo Sabajno.

După act 2 (22.00.22.30) Radio-jurnal (IV): Sport.

23.00: Jurnal în limbile germană, franceză și română.

Depozitul general de instrumente

chirurgicale, articole de laborator

CAROL BÜNGER

Proprietar A. D. BÜNGER

Furnizor al diferitelor clinici, autorități civile și militare
Căsuța Poștală Nr. 434, STR. BREZOIANU 18, Tel. 389-98, 441-99
Reprezentanțe și depozite în toată țara

DEPOZIT PERMANENT DE: Instrumente chirurgicale, aparate și mobilier medical, sterilizatoare și cutii pentru pansamente, autoclave, pupinele, etc. / Articole și aparate ptr. laborator, chemicalii și coloranți / Microscopice ZEISS, REICHERT, etc. cu prețurile originale ale fabricii / Se efectuează și se repară aparate de laborator / Expoziție permanentă de aparate și accesorii electro-medice

ARTICOLE

DE CAUCIUC, PANSAMENTE, ETC.: Optică, centuri, bandaje, ortopedic / Depozit de instrumente, aparate și materiale dentare / Fabrică specială ptr. ascuțit, reparat și nichelat instrumente / Secț. specială ptr. sterilizat pansamente la orice oră din zi

CASA FONDATĂ ÎN ANUL 1894

»ÎNĂLTAREA« ECONOMICĂ

Increstări bilanțiere

Învățăminte economice

Subi raport economice anul care s'a încheiat este, desigur, cel mai neașteptat din care l-a avut țara noastră. Potențialul economic a înregistrat, prin prăvălirea hotărârilor, o însemnată reducere. Atunci când se face un bilanș al pierderilor suferite, se constată mai bine, ce a însemnat în viața românească de ieri, o economie incluzivă de interese stărilor și vânzărilor de neam; o economie de tentații și înșelăciuni necinstite. Este prea evident, pentru că mai înăuntru, că n'am avut o economie națională a propriilor noastre interese. Azi, abia după trei luni de guvernare, treburile să se recunoască unanim, că economia națională trăiește, se clădește pe realitate, pornește și crește prin fapte. Aci a intervenit, în primul rând, o activitate de o profundă și reală informație în fiecare sector economic, căruia i-a urmat un plan de eforturi coordonate și muncă organizată.

Cunoscându-se realitățile și nevoile s'au luat măsuri cu caracter urgent sau de durată, astfel cum au dictat situațiile inventariate.

Organul de aplicare a măsurilor luate este Ministerul Coordonării și al Statului major economic.

Și pentru că unii de rea credință nu deslășesc obiectiv mersul lucrurilor, vom sublinia că suntem împotriva formalismului birocratic și al statisticilor pompos alinate, sub care, în regimurile trecute, se paradoxala orice acțiune economică de interes obiectiv. Suntem dușmanii înversunați ai mecanismelor complicate cu substrat administrativ, care îngreunează deslășuirea vieții economice, făcând din organele Statului instituții de boicot și de imense pierderi. Nouă ne lipsește însă, un organ de coordonare a întregii vieți economice. Se simte imperios nevoia organizării producției și a reglementării consumației, cât și stabilirea unor raporturi între factorii economici: producție și consumație. Acest mare gol a venit să-l umple ministerul coordonării și al statului major economic. Prin acest organ s'a instaurat principiul unității de acțiune și comandament în materie economică. Până mai ieri, la noi, n'au existat, în măsura în care erau necesare, raporturi strânse și coordonate între toate sectoarele vieții economice de Stat și de inițiative particulare. Nu se asigură, în condițiuni satisfăcătoare, consolidarea clasei producătoare și nici protejarea masei consumătoare.

Ministerul nu întârzie a reuși să fixeze prețuri remuneratorii pentru producători și prețuri omenoase pentru consumatori.

Politica prețurilor, atât pentru articolele alimentare cât și pentru îmbrăcăminte și încălțăminte, a constituit una dintre preocupările esențiale ale păturii noastre conducătoare. S'a căutat și s'a ajuns ca prețurile să corespundă cât mai mult situației reale.

Concomitent cu această acțiune ale cărei binefaceri le simțim cu toții, ministerul coordonării economice a dirijat și repartizat pe întreaga întindere țării produsele de generală necesitate, realizând astfel aprovizionarea populației civile și a armatei. În această ordine a reglementat exportul și aprovizionarea trupelor germane de instrucție.

Dar, economia noastră națională reclama încă alte importante măsuri și intervenții, în cadrul noului Stat românesc. Ministerul coordonării a primit, astfel, diferite însărcinări, reușind ca în trei luni de activitate să-și justifice existența cu prisosință.

Vom reține pe această linie a înăltărilor elocvente următoarele:

Stabilirea stocurilor produselor din întreaga țară; stimularea producției materiilor prime agricole și industriale; organizarea aprovizionării cu toate produsele de generală necesitate; fixarea și stabilizarea prețurilor pentru fiecare din aceste produse; prețuri generale, prețuri maxime, prețuri sezoniere, prețuri pentru produse standard; organizarea circulației și a transporturilor produselor; reglementarea consumației în interiorul țării și exportului în afară; înfrân-

area speculei; stabilirea echilibrului între aprovizionarea populației civile și militare.

Iată, câteva încrestări bilanțiere, care pot constitui pentru guvernarea de ieri nu numai un aspru rechizițiu, pentru ceace au păcălit, dar ele sunt și un mănunchiu de învățăminte economice, dovadă ceace se poate face prin pricipere, muncă și onestitate, chiar atunci, când grătățile zilei sunt aspre și amenințătoare.

Mișcarea firmelor comerciale la Sibiu în anul 1940

Firme înregistrate și radiate. Falimente, mutări de sediu. Bănci fuzionate, bănci în lichidare.

Sibiu, 3. Privită prin prismă cifrelor, situația economică a județului nostru, pe anul 1940, se prezintă în condițiuni mai bune, decât anul trecut.

Deși criza economică a luat proporții însemnate, din cauza evenimentelor internaționale, totuși în cursul acestui an, numărul firmelor înregistrate la Camera noastră de industrie și comerț, depășește foarte mult numărul radiatilor și al cazurilor de faliment; aceasta, abstrăgând însănuarea firmelor refugiate din teritoriile cedate.

Deasemenea în acest an s'au înregistrat câteva cazuri de bănci fuzionate și de bănci în lichidare.

INREGISTRARI ȘI RADIERI DE FIRME

S'au înregistrat astfel următoarele firme sociale: *Hoffner și Kosmaier*, testatorie, Sibiu, str. Sării 37; *Witthelm Scherg*, depozit de stofe și furnituri, Sibiu, Piața Regele Ferdinand Nr. 14; *Anlon și Hans Kunz*, sucsoarii lui Viktor Kremer, întreprindere de pompe funebre, str. Fanului Nr. 8; *Günther Wachner*, casă de modă, str. Regina Maria Nr. 19; *„Scheuiss“*, Julius Sturm și soții, prelucrarea articolelor textile, în Căsnădie, jud. Sibiu; *„Săgeata“*, S. A. R., Soc. generală de transport, sucsoara Sibiu, str. Turau Rosu Nr. 48; *Constanțian „Photogay“*, George Constantin și Co., societate în comandită, Sibiu, str. Lungă Nr. 7-9; *Bolova și Comp. S. A.*, Sibiu, str. Regele Mihai I. Nr. 28; *„Transilvania“* — Franz și Rudolf Adam — garaj, societate în nume colectiv, Sibiu, str. Sării Nr. 37; *Mihail Fleischer și soții*, soc. în nume colectiv, puiu, în Căsnădie, strada Târgului Nr. 16.

Apoi următoarele Societăți anonime de Căi ferate locale, refugiate din teritoriile cedate Ungariei, în special din Claj, și anume: *Societatea Anonimă a Căilor ferate locale, Timișoara-Buziaș* în lichidare, pentru construirea și exploatarea Căilor ferate locale, Sibiu (gară); *Timișoara-Lipova-Rodna* S. A.; *„Arcelait de Sud“*, S. A. pentru administrarea liniei ferate locale: Vinul de Jos — Sibiu — Turau Rosu — Podul Olte — Avrig — Făgăraș — Bragov; Soc. Anonimă a Căilor ferate locale *Unitate-Sărmăre*; Soc. An. a C. F. locale *Jibou-Baia Mare*; Soc. An. a C. F. locale *Nășădudene*; *„Sala Mare-Baia Mare“*; *Jibou-Kugir*; *„Târnavă Mică“*; *„Valen Viseului“*; *„Jebel-Liebling“* S. A. în lichidare; *„Mureș-Turda“* S. A. C. F. locale în lichidare; *„Cămpeni-Turda-Abud“* și *„Caransebeș-Hateg“*, toate Societăți Anonime de Căi ferate locale.

Totalul firmelor sociale, înre-

gistrate: 25; firme individuale: 95; radiatilor: 3 cazuri *„Sud-Ost“*, *„Inaleșul“* și Soc. *„Dobârca“*, firmă industrială de prelucrarea lemnului.

FALIMENTE

În cursul anului a fost, o singură cerere de faliment și aceea nu s'a deschis.

Iată situația falimentelor în ultimii 10 ani; pe care o redăm, ca să se vadă cum a mers aceasta, descreșcând:

În anul 1931, au intrat la grefa comercială a Tribunalului 90 cereri; dar numai unul a fost deschis, restul au fost, fie conexe, fie stinse sau respinse.

În 1932: 12 cereri, dintre cari nu s'a deschis niciunul; în 1933: 5 cereri, deasemenea nedeschise; 1934: 3 cereri, toate deschise; 1935: 2 cereri, dintre cari una deschisă și a doua revocată; în 1936: o singură cerere, care s'a stins; 1937: 4 cereri, dintre care, una deschisă; 1938: 3 cereri, dintre care 2 deschise, adică declarate falimentul; 1939: 2 cereri, nedeschise niciuna; și 1940, una singură, deasemenea nedeschisă.

În cursul anului 1940, nu s'a înregistrat niciun caz de concordat.

BĂNCI FUZIONATE ȘI BĂNCI ÎN LICHIDARE

Deasemenea la grefa comercială a Tribunalului, condusă de d. Sinu, s'au înregistrat următoarele fuziuni și lichidări de bănci:

Fuziuni: Băncile populare: *„Vulturul“*, din Oena Sibului; și *„Contorul“*, din Foteledea, au fuzionat cu Banca *„Andreiana“* din *Resinari*; Băncile populare: *„Mielul“*, *„Mărgineana“*, *„Poiana“* și *„Păstorul“*, toate din Poiana-Sibului s'au contopit în *„Poiana“*; Banca de industrie și comerț din Sibiu a fuzionat cu *„Institutul de credit fonciar“* din Sibiu.

Bănci în lichidare: *„Plugarul“* din com. Săcădate, *„Isvorul“* din Sebeșul de sus; *„Plugarul“* din com. Bugară; *„Americana“* din Sibiu, *„Frățietatea“* din Sadu, și *„Bungăreana“* din com. Bugară.

Mutări de Sediul: *„Oficiul industrial“*, mutat dela Sibiu, cu sediul la București.

Vizitati

Alteorii de cismărie olăvarească, paletărie modernă și de sport

Ilie Petcu

Fondat la anul 1922

SIBIU, str. Octavian Gogu Nr. 3

Revista presei economice

Importanța convenției economice române-germane este, pe drept cuvânt, subliniată de toate cercurile noastre economice. Între persoanele care au relevat această importanță reținem pe d-l prof. Gh. Leon, fost ministru al economiei naționale.

Dacă a stăut să prezinte: „Prin noul acord Germania se angajează să ne cumpere produsele noastre agricole la prețuri fixe, indiferent de conjunctura pieții. Această dispoziție este de o importanță capitală pentru economia românească. Agricultura va găsi totdeauna o conveniență pentru produsele sale chiar dacă supraproducția va aduce cu sine scăderea generală a prețurilor. Dacă în anul acesta recolta noastră a fost deficitară și prețurile au tendința de urcare, ne putem aștepta ca anul ce vine să avem o recoltă excedențiară cu o tendință de scădere a prețurilor. Și este ulei intervenții pentru agricultorii de a-și garanta o rentabilitate continuă, decât să ne bucurăm din când în când de prețuri mari, pentru ca apoi deșărind să-și vândă produsele sub prețul de cost. Noul acord este bun din punct de vedere economic și are o semnificație politică: încrederea de care se bucură noul stat legionar român de sub conducerea d-lui general Antonescu, că de data aceasta convențiile încheiate se vor aplica cu bună credință pentru promovarea intereselor reciproce între cele două țări contractante.“

„Scopul activității economice“. D. Ion Veverca, primredactor al săptămânalului „Excelsior“, se ocupă în studiul „Scopul activității economice“, de aprofundarea comandamentului legiștor al sărăciei.

Studiul merită să fie citit de toți aceia care se interesează de temerile fundamentale ale spiritualității legionare.

Noi reținem următoarele rânduri:

— „Pentru alina legiștorul, trăirea în sărăcie corespunde cu idealul de jertfă pentru opera de ridicare a țării și mărirea a neamului. Căci — cum se poate ușor înțelege — există o hotărâre, logică, incompatibilitate între idealul de jertfă în slujba neamului și dorința de îmbogățire, de îmbobărire și lux. Nu se poate slui în același timp, la doi stăpâni, și lui Dumnezeu și lui Maamom. Ceea ce face alina legiștorul să prețuiască dreptul în sărăcie ca o condiție elementară a planului de viață pe care se așază, are un suport moral pentru înălțarea idealului pe care-l servește, înseamnă trăirea în climatul libertății sufletești, în millocul valorilor permanente care ridică pe om și înobilează.“

Pentru neamul românesc comandamentul legiștor al sărăciei corespunde — în erazhia valorilor — cu principalii subordonări valorilor economice valorilor spirituale.“

Se caută 1200 muncitori necalificați pentru lucrări întreprinse de C.F.R. la Făgăraș

SIBIU, 2 — Prin telefon, Ministerul Muncii a comunicat în cursul acestei zile, oficiului public de plasare din localitate, să se caute un număr de 1200 de muncitori necalificați pentru lucrări întreprinse de C. F. R. la Făgăraș.

Muncitori vor fi salariați cu 100-120 lei la zi. Direcțiunea lucrărilor le va pune la dispoziție și locuința necesară cu mijloacele de transport până la locul unde se execută lucrările.

Muncitori care doresc a se angaja la aceste lucrări se vor adresa de urgență Oficiului public de plasare Sibiu, str. Poschner Nr. 18.

Sărbătorirea Anului Nou la Sibiu

Serviciul religios — Receptiile dela Mitropolie și comandamentul armatei — Cuvântările

SIBIU, 2. — Sărbătorirea anului nou, s'a desfășurat în cetatea Sibiului, cu tot fastul curent.

La orele 10,45, s'a oficiat la Catedrala mitropolitană, un Te-deum de către un sobor de proști, format din P. C. Lor: Arhimandritul Teodor Tr. Scrobit, Maier, Serafim, Dănelă, Morar, Onoșca și diaconii: Cirov și Scurta Anotolie.

Răspunsurile religioase au fost date de coral mitropoliei, condus de prof. Gh. Șvima.

ASISTENTA

Măreata catedrală a sfintei mitropolii ortodoxe a Ardealului, a fost arhiplină de credincioși, în frunte cu autoritățile civile și militare; un grup de câmăși verzi cu drapel și numeroși frunțași ai vieții locale.

Au fost prezenți I. P. S. S. Mitropoliei dr. Nicolae Bălan al Ardealului; P. S. S. Episcopul Vasile Stan al Maramureșului; dñii generali: Dumitrescu, comandantul armatei; Gh. Leventi, Georgescu Pion și Vlădușcu; dr. Ioan Flegieriu, prefectul județului; dr. Albert Dörr, primarul municipiului; dr. I. Papp, președintele Curții de Apel; dr. V. Bilegani, președintele tribunalului; primprocurorul Magori; prof. Al. Procopoviciu; prorectorul Universității, decanii facultăților: C. Daicovici, dela litere și filosofie; V. Papiian, medicină; dr. Camil Negrea, drept; prof. univ. dr. Ioan Lupas, Onisfor G. Iu, Bologa, Silviu Dragomir, dr. Gh. Proda, vicepreședintele „Astrei”; dr. N. Comas; ing. Silviu Crăciunaru, insp. g-ral industrial; dr. I. Cozma, insp. gen. sanitar; dr. Chirilă, insp. g-ral al muncii; docent dr. Oct. Eftimescu, directorul Spitalului public; V. Bodoș, prim secretarul Camerei de comerț; ing. Missio, șeful dramurilor județene; I. P. Băncăla, directorul institutului „Credatul național agricol”; dr. Poica, decanul Baroului Avocaților; colonelii: Cămaru, Munteanu, Roman, Lipoveanu, Rogneanu, Talpeș, Crăciunescu, L. Ursu, col. in rez. Rizeșcu, dr. Sever Pop, dr. Mitea, ajutor de primar; Lucian Vulcan, secretar gen. al municipiului; dr. Ivan, subprefect; N. Iancu, chestorul poliției; dr. T. Bodogaș; dr. Todoraș; Grigore Marou; numeroși magistrați, profesori, funcționari superiori ai tuturor instituțiilor; etc.

În fața catedralei se îngruiau o companie de onoare în frunte cu muzica militară și un detașament de câmăși verzi, — care au fost trecuți în revistă, la ieșirea din biserică, de către dñii generali comandanți și de d. prefect al județului.

După aceasta, d. general Dumitrescu, adresă, a-șe-șilor și câmășilor verzi, le urează un nou an, mai bun și plin de fapte mărețe, spre propagarea patriei și reînvierea hotarelor ei firoti, dând pildă strădănia înaintașilor noștri, care prin numeroase jertfe de sânge ni l-au redat.

De-a-a încheiat, strigând: „Trăiască M. S. Regele Mihai și generalul Ion Antonescu, conducătorul Statului”, muzica militară întoarnă „Imnul Regal”.

După aceasta, a avut loc o recepție la reședința Mitropoliei și la Comandamentul armatei.

RECEPȚIA DELA REȘEDINȚA MITROPOLITANĂ

La recepția dela reședința mitropoliei, au luat parte toate autoritățile militare și civile, în frunte cu personalitățile cari au fost și la biserică.

Cu această ocazie, s'au adus urări I. P. S. Sale Mitropoliei Nicolae, și pentru propagarea Patriei.

Astfel, d. general Dumitrescu, în

numele armatei și al dalei personal, a adresat amercina, detașatilor fașă de Casa Domnești și stăruința acestora, de-a apăra patrimoniul strămoșesc.

D. I. Flegieriu, prefectul județului, în numele cetățenilor din acest colț de țară, relevând ziua de 3 Septembrie la anul trecut, care desparte pentru todeauna două lumi românești — prima care n'a mers pe linia tramului și a biseriei, ci pe căile întinerului, iar a doua, care va merge pe potecile, nevăzute de omenii trecutului, — arată

Cuvântul I. P. S. S. Mitropolitului Nicolae

În răspunsul său de mulțumire, I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae a spus între altele:

„Mulțumesc tuturor pentru urările și simțimentele exprimate cu ocazia acestui an nou pentru dragostea și alinarea în care sunt legați de sf. Altar. El este pârta noastră, stâlpe de lumină în zile grele, la el apelăm în totdeauna, să ne ajute a ieși din strămtare și să ne ducă la izbândă. Biserica este obligată a se strădui ca neamul să stea la datoria lui sfântă. Mie, robul lui Dumnezeu, mi se cuvine să înțeleg această mare datorie, ce o are biserica în aceste cazuri grele.

Înaintașii mei, mă obligă să nu ies din legăturile lor cu poporul. Precum ieri ne-am bucurat din izbândă lui, azi suntem în durerea lui și în nădejdea în viitor, în toate aspirațiile lui bazate pe realități istorice cari rămân și triumfă. O națiune ce a noastră, care nu și-a dat încă roadele, nu poate fi ținută în ebungii! Le va rupe prin năvălirea forță a ei.

Nouă ni s'a pus o nouă problemă, pentru care să suferim și să murim. Un nou ideal, strălucite înaintea noastră! Trebuie numai să-l vedem! Să-l atunei izbândă, mai curând de cum se crede, a noastră el Biserica, s'a identificat cu aspirațiunile neamului; ea vrea pacea, soli aritate indestructibilă — cea frățietate, de care avem nevoie azi — un popor întreg încheag, într-o voință, e de nebiruit!

Să pășim în noul an cu și mai mare perseverență, să nu ne temem de nici un obstacol. Să atunei sunt sigur de biruința totală.

Eu simt mărta lui Dumnezeu asupra bisericii asupra neamului! Și am simț-o și în mijlocul nenorocirilor. Să-L rugăm să-și coboare darul și binecuvântarea Lui peste capul Dvoastră al tuturor, la locul de răspundere ca-l ocupați, peste Tronul Țării și peste scumpă noastră oștire, pe care n'o facem părtășie și nici vinovată de cele întâmplate, deoarece n'a fost lăsată să-și facă datoria! Ea, stin, că este gata de jertfă!”

La sfârșit, I. P. S. Sa, a mulțumit tuturor vorbitorilor în parte și a încheiat aducând omagii M. S. Regelui Mihai și dñi general Ion Antonescu, conducătorul Statului.

RECEPȚIA DELA COMANDAMENTUL MILITAR

Dela reședința mitropoliei, reședința autorităților, în frunte cu I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae, s'au dus la Comandamentul armatei, unde a avut loc a doua recepție.

Aoi am remarcat și prezența șefilor celorlalte culte, ca de ex.: protopop Aron, biserică unită; par. vicar dr. Fr. Müller din partea Episcopiei luterane; protopop Bădăla.

Recepția se începe cu „Rugăciunea”, întință de muzica militară.

Apoi I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae, a adus urări dñi general,

legătură dintre armata cuceritorilor verzi și armata țării — încheind cu prin Capitan, s'a pus temelie solidă României Legionare. Iară încă ca să se bată monedă, din sacrificiile de până acum.

În numele Universității, a adus urări, d. prorector Al. Procopoviciu; par. Arhimandrit Scrobit din partea bisericii; par. prof. dr. L. Căndea, din partea Mișcării Legionare, subliniind biruința națională și legionară a Statului și dna Metes, în numele femeilor ortodoxe române din Ardeal.

Cuvântul I. P. S. S. Mitropolitului Nicolae

Comandant de armată și armatei întregi, atât în numele bisericii, cât și al I. P. S. Sale — precum și pentru un an de înălțare a neamului și de înnoire a lui, pentru desrobirea Ardealului subjugat!

D. general Gh. Leventi, comandantul Corpului 7 Armată, încadrat de dñii generali: Georgescu Pion și Vlădușcu I., a vorbit în numele oștirii, care cu mare mândrie s'a retras din teritoriile cedate; apoi a exprimat întreg devotamentul și dragostea, pentru M. S. Regele Mihai I. și conducătorul Statului.

Dñii: prefect ur. I. Flegieriu — în numele județului și par. prof. L. Stan, din partea Mișcării Legionare, au urat apoi un an nou, plin de glorie, pentru armata noastră, care are astăzi în frunte conducători destoinici și cu o voință fermă, de-a refăce, cece s'a pierdut.

Tuturor le-a răspuns d. general Dumitrescu, mulțumindu-le și stăruind asupra țării acestui neam, care cu toate peripețiile tragice prin care a trecut, nu s'a clintit din loc.

Adresându-se I. P. S. S. Mitropolitului Nicolae, d. general a relevat legătura sinceră dintre Crucea și sabie, pentru păstrarea gliei strămoșești. Apoi s'a adresat dñi prefect de județ și celorlalți vorbitori, urându-le spor la muncă pentru propagarea României Legionare — asigurându-i totodată că armata își dă a-ama de sacrificiile ce le suportă țara, pentru ea și deci va ști să-și facă datoria la timp.

Solemnitatea a luat sfârșit prin întonarea Imnului Regal, de către muzica militară.

Rep.

Ultraj prin violență

SIBIU, 2. — Un funcționar dela Chestura poliției Sibiu, găsindu-se noaptea trecută, în control, pe la localurile publice, intrând în pivnița „Sibiul Vechiu”, din str. Montera 6, a găsit pe patron, anume Schuster Ioan, jucând cărți cu alți indivizi necunoscuți. Pe masă erau circa 8000 lei, pe cari vrând să-i confişte, împreună cu cărțile, a fost bătut până la sânge, desigurându-i fața și îmbrâncit afară.

Încercarea de sinucidere a unei fete de moravuri la Sibiu

SIBIU, 2. — În noaptea trecută, femeia Lazăr Maria, în vârstă de 21 ani, originară din Cluj și domiciliată în localitate, str. Elisabeta 72, a încercat să se sinucidă în camera ei, luând un pahar de fosfor, dizolvat în apă.

Find transportată în spital, unde s'au dat îngrijirile necesare, situata se găsește în afară de orice pericol.

INFORMAȚIUNI

Ajutorul Legiunii primește un nou pantof răscumpărat de la Sibiu, care este nou și din material.

Organizația legionară a județului Sibiu aduce la cunoștință tuturor că d-l Inspector General Financiar și pentru răscumpărarea felicitărilor Anul Nou a trimis Societății Legionare al Județului Sibiu suma de 300 lei și îi exprimă pe această cale cele bune și frumoase sale.

— Răscumpărare de la Sibiu. D. general Ștefan, comisar la Chestura Sibiu, a răscumpărat felicitările de Anul Nou, din material, dând suma de 300 Lei, în folosul „Ajutorului Legiunii”.

— Accident de circulație la Sibiu. Înainte de masă, s'a consumat în localitate, pe linia ferată, care duce la Sibiu, briolet Andrei Rieger și Hecupier și Rieger, un grav accident, în urmărirea împănării.

În timp ce locuitorul Ioan Șchăpălaș domăniat în localitate, str. Mărușă, a scos Nr. 1, merges pe această linie, a fost ajuns din urmă de a locomotivei trântindu-l la pământ și provocându-i grave contuziuni la cap, membru la perioră și regiunea basinalui.

În stare dispersată, accidentatul a fost internat în Spitalul public.

Ancheta e face d. comisar Șt. Păulescu.

— În timp ce ocol de servicii Ofor Timofteiu dela facultatea de medicină din localitate, mergea cu biciclete spre clinica Gynecologică din str. Băler, a fost izbit de trotuar de către un șofer Nr. 468 din București, care a deraiat.

Biciclistul s'a ales cu grave leziuni la membru inferior.

Curtea de Apel, secția criminală Cluj-Sibiu va debate la 16 Ianuarie, e. procesul crimei de omor al la Todea Iovu de 27 ani din comuna Ampoia, județ Alba, care în seara zilei de 6 Ianuarie 1940 în urma unei lăcomii cu un par în cap pe stăpânul Victor Zbutea. Victima care s'a rănit cu fractura bolții craniului fractură a murit pe loc.

Indivizi necunoscuți, au pătruns în noaptea trecută, în imobilul locuitorului Nicolae Popa, din str. Cloșca 10 (Terenul Fabricii) care era neolom proprietarului, fiind plecat din localitate de multă vreme, de unde au furat tot ce-au găsit, lăsând casa goală. Poliția cercetează.

La Chestura poliției noastre, a înregistrat în ziua de 21 a. dispărut de acasă a copiilor Constantin și Cezarman Ștefan, din localitate și a la Liviu Barbu din comuna Mergindul.

Spectacole

CINEMATOGRAFE

Apollo. Prezintă marele film german: „Încercă lume”, cu renumiți artiști Paul Hörbiger, Fita Benko, Theo Lingner, Hilke Krüger și Johannes Riemann. Jurnal românește și Ufa.

Corso. Marele comedie germană „Fidelul Eckerhart”, cu renumiți artiști Hans Moser, Theo Lingner, Lucie Rysch, etc. Cel mai nou jurnal românește și „Ufa”.

ISTAMBUL 2 (Rador). — Correspondentul agenției D. N. B. transmite:

Guvernul otoman a hotărât să concedieze toate guvernatele și înaltitoarele de copii străine.

La Istanbul a și început operațiunile în acest scop.

Ultima oră

1941 - Anul erei legionare

Cuvântul către țară al d-lui HORIA SIMA

BUCHARESTI, 3. (Prin telefon). — D. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare și vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, a rostit la radio în noaptea de anul nou următoarea cuvântare:

Legionari,
Un an nou se deschide la orizont. Îl întâmpinăm cu aceeași încredere nestăruită în viitorul patriei noastre și cu aceeași voință neîndoielnică de a sfărma toate împotrivirile.

Anul care s'a încheiat ne-a adus biruința legionară. În cazul din urmă, când toate nădejzile păreau apăsătoare, neamul românesc a fost mântuit dela prăbușire și distrugere prin jertfa de sânge a luptătorilor dela 3 Septembrie și prin intervenția hotărâtă a generalului Antonescu într'un moment crucial al istoriei noastre.

În lume veche, clădită pe nedreptate și tiranie a dispărut sub apăsarea pilonilor ei, iar forțele din adânc ale poporului nostru au putut să izbucnească la lumină.

Cuvântul Căpitanului s'a împlinit. Cel ce an căsăt dăruie noi, vor avea nume și morminte de eroi, iar cei ce ne-au ucis vor purta nume de trădători, din veac în veac.

Anul care ne așteaptă ne ridică la fața noastră cu răspunderea și greul

tate a 1940 de anul de istorie românească. Bete anul erei legionare.

Nicotodată spiritul nostru de sacrificiu n'a avut hotar mai deschis și mai cuprinzător. Un neam clădește și se re-

lizază pe natura dimensiunilor lui sufletului. Răspunzând la această chemare veche cât trecutul nostru imemorial, vom demorți toate puterile neamu-

lui, forțat până acum de prizonieri și de voința lui luptă cu înăfășărită și viziile marilor oșteni. După-mai au omorât totdeauna distrugerea noastră. Astăzi am biruit și ne contem alungăm. Avem prietenii îndestulătoare. Ne-am înscris în sistemul de alianțe al marilor puteri din lume. Așa a prevăzută și voința Căpitanului, Victoria Axei este sigură, pentru care luptă și lei varșă singure cu atâta generozitate vitezele armate germane și italiene pe toate fronturile lumii, va însemna o nouă Europă, în care va domni spiritul de dreptate și de armonie și care va aduce cu sine și biruința deplină a neamului nostru.

Salutăm cu admirație și bucurie miliciile militare germană din România, care a venit să se înfrățesc pe acest străvechi pământ alrian cu soldatul român.

La încheierea acestui mare an legionar, rugăm pe Dumnezeu să dea putere și sănătate românilor de pretutindeni. Iar voi, legionari, fiți la datorie. Privirea și dragostea mea vă înbrăzează pe toți.

Trăiască M. S. Regele Mihai I.
Trăiască d-l General I. Antonescu.
Trăiască Armata Română.
Trăiască România Legionară.

Festivitățile de Anul Nou dela Sinaia

Discursurile M. S. Regelui Mihai I și al d-lui General Ion Antonescu

SINAI, 2 (Prin telefon). — Sărbătorirea anului nou s'a desfășurat cu ceremonialul obișnuit și programul stabilit la timp.

Astfel Miercuri înainte de masă s'a oficiat la Mănăstirea Sinaia o slujbă religioasă la care au asistat d-nii General I. Antonescu, conducătorul statului, Horia Sima, vicepreședintele consiliului de miniștri, reprezentantul casei civile și militare a M. S. Regelui, Octav Rădulescu, comandantul batalionului de gardă regală.

La orele 11.30 a sosit la Mănăstirea Sinaia M. S. Regele Mihai I, fiind întâmpinat de d-l general I. Antonescu și P. S. S. arhimandritul Serafim Georgescu, care-l prezintă evanghelia și crucea.

Suveranul la loc apoi în strana regală, pentru a asculta slujba religioasă.

După terminarea serviciului divin M. S. Regele și d-l General I. Antonescu au trecut în revistă în fața Mănăstirii compania de onoare și grupul legionar.

RECEPȚIA

La orele 12.30 la Castelul Peleş a avut apoi loc o recepție la care M. S. Regele a primit felicitări din partea Bisericii și a Guvernului.

DISCURSUL D-LUI GENERAL I. ANTONESCU

Cu acest prilej d-l General I. Antonescu a rostit următoarele:

Un an de grele încercări pentru neamul român, pentru conducătorii lui și pentru Dinastie, a trecut.

Istoria va judeca aspru pe marți și mișii vinovați, întorcând cu dureroasă strângere de inimă această pagină din trecutul nostru.

În noul an intrăm cu un legământ și cu o credință. Intrăm cu legământul de a sluji poporul și pe M. S. Regele.

Redactor responsabil: G. ANGELESCU

asa cum ne cer destinele neamului și porunca strămoșască. Intrăm cu credința că vom izbăvi lăncă am păși cu hotărâre și voință de a învinge orice piedică.

Asigurând respectuos pe Majestatea Voastră că ne vom ține de legământ și credința noastră.

Vă prezinti Sire în numele României Naționale-Legionare și a guvernului, Ierbințele noastre urări că domnia Majestății Voastre să înscrie în istoria neamului pagini noi de înălțare și glorie.

RĂSPUNSUL M. S. REGEIUI

Luând cuvântul, M. S. Regele a Domnule General,

Vă mulțumesc din toată inima pen-

tru caldile cuvinte ce Mi le-ați adresat. Sunt adânc mișcat de sentimentele pe care Tara Mi le exprimă prin D-Voastră. Tin să vă asigur că și Eu îmi doleană am purtat cea mai mare dragoste pentru țară și poporul Meu, de aceea pot pe bunul Dumnezeu să după anul împlinit, anul care începe astăzi să fie anul biruinței noastre naționale. Iar D-Voastră și colaboratorii D-Voaștri vă urez an nou fericit și îmbândă deplină.

La mulți ani.

Un dejun a avut apoi loc la care au luat parte M. S. Regele, M. S. Regina Maria, d-nii General I. Antonescu, Horia Sima, Monseniorul Andrei Căselio și reprezentanții autorităților locale.

Vizita dlui comandant N. Petrașcu, secretarul g-ral al Mișcării Legionare, la Sibiu

SIBIU, 2 — Azi a sosit în localitate d-l Nicolae Petrașcu, secretar general al Mișcării Legionare. D-șa a fost primit la sediul legionar de către camarazii: Pr. Căndea, șeful județului, col. Rădulescu, șeful garnizoanei, Aurel Cloran, șeful gării și alți camarazi din localitate.

D-l secretar general Petrașcu a dat celor prezenți, mai multe directive, iar în după-masa zilei a prezidat la prețurată o conferință, la care au participat fruntași locali ai Mișcării Legionare.

Franta are încredere în viitoarea organizare a Europei

GENEVA, 2 (Rador). — Din Vichy, agenția DNB află că Mareșalul Petain conducătorul statului Francez a primit Miercuri în prezența dlui Flandin ministrul de externe, pe membrii Corpului Diplomatic cari au prezentat felicitări cu prilejul Anului Nou.

La o cuvântare rostită cu acest prilej de Nuntul Papal, Mareșalul

Petain a declarat deschis că Franța are încredere în viitor și viitoarea organizare a lumii la a cărei realizare este gata să contribuie.

Franța regându-se adevărată tradiție și adevărată chemare a luat locul ce i se cuvine printre celelalte națiuni. Aceasta este una din misiunile ce și le-a însușit guvernul.

Statele Unite nu vor trimite nici un fel de forțe expediționare în Europa

WASHINGTON 2 (Rador). — În răspunsul agenției D. N. B. la întrebare:

Cu privire la declarațiile primului-lieut. Roosevelt că Statele Unite vor trimite forțe expediționare în Europa, se precizează de către parlamentul de stat că aceste declarații se referă la toate formațiile forțelor armate americane.

Ungaria desminte că ar avea intenția să mobilizeze

BUDAPEȘTA, 2 (Rador). — Agenția DNB comunică:

Guvernul maghiar dă cea mai energică desmințire șovinilor rășchizite prin care se spune că Ungaria are intenția să mobilizeze. Aștiri sunt cu totul inventate, Ungaria nu are această intenție.

Aviația germană continuă vânatoarea vapoarelor de război inamice

BERLIN, 2 (Rador). — Aviația germană a executat în ziua de 1 Ianuarie, a.c. mai multe abururi de recunoaștere pe mare.

Avioanele au înălțat la mijlocul numeroase vase inamice.

De fiecare dată avioanele germane au dat atacuri asupra vaselor de război de război. Din cauza acestor atacuri efectul complet al atacurilor germane nu se cunoaște. S'a observat o lovitură în plin dată asupra unui vas de recunoaștere.

Noul președinte al confederației elvețiene despo perspectivele viitorului

BERNA, 2 (Rador). — Coronerul Agenției Havas transmite: Wechler, noul președinte al Confederației elvețiene și-a luat Miercuri dimineața în primire funcțiile sale. Comunicarea pe care a ținut-o cu prilejul Anului Nou, d-l Wechler a declarat că viitorul se prezintă în continuare.

„Să ne purtăm cu onestitate și fim gata de sacrificiu. Sa fim încredințați la speranța că Providența va întregi omenii cel mai mare bun care îl poate da. Pace pe pământ între oameni bună învoire!”

Blocul antianglican al catolicilor

ROMA, 2 (Rador). — Cunoscută o vizită catolică „Illustratione Romanorum” care apare lunar, subliniază în articolul de fond, publicat cu prilejul venirii Anului Nou, faptul că, în prezent circa 15 milioane de catolici în globul în cadrul Axei formează puternic bloc antianglican, care și vorbă și faptul întronarea unei ordine europene. Cele 45 milioane de catolici italieni alături de altele de loane de catolici germani, ducând în preună lupta, în timp ce toți catolicii, deși nu participă direct, dau totuși un important sprijin moral și spiritual, cum este cazul catolicilor din Spania și alte țări. În exclusivă, revista scrie: Chiar dacă Anglia încearcă să organizeze așa zisa „ciadă” pancreștină contra fascismului și național-socialismului, în realitate asemenea cruzia este formată de blocul de granit al Axei.

Tiparul: KRAFT & DROTLEFF